

X	מוקדש לע"ג הבה"ח דוד	גיליון מספר	יציאת שבת			כניסת שבת			פרשת שבוע	<u> </u>
יעוו	צברדלינג ז"ל ב ש <mark>למה זלמן</mark> ושושנה נעמי הי"	140	מצפה רמון	יבנה	ירושלים	מצפה רמון	יבנה	ירושלים	תצווה	Λ
			18:13	18:13	18:11	17:11	17:16	16:59		1

אורות הפרשה – הרב נאור מאיר גנון שליט"א.

כתוב במגילה:"ליהודים היתה אורה ושמחה וששון ויקר". אומרת הגמרא במסכת מגילה דף טז עמוד ב:אורה זו תורה, שמחה זה יום טוב, ששון זו מילה ויקר אלו תפילין. על 4 דברים אלו גזר המן ומשמת נתבטלו גזרותיו. שימו לב שהדבר הראשון המוזכר זה התורה. יותר מהחגים, ברית מילה ותפילין. כך גם אומרים חז"ל שבפורים חזרנו וקיבלנו שוב את התורה מרצון. בחג המיוחד הזה בו עיקר המצוות בגוף (אכילה ושתיה) כי ניצלנו בגופנו ממוות, דווקא בזכות כך הבנו לעומק יותר שהתורה היא האור של חיינו, ראש מעיינינו ובלעדיה אין לנו חיים. מברך את כולכם בתוך כל עם ישראל בפורים שמח! שתזכו לקבל כל יום מחדש את התורה! ואל תשכחו לתת משלוח מנות גם לאישה ולילדים. לפעמים אנו נותנים להרבה אנשים מסביב אך שוכחים את

דבר בעיתו מה טוב - מאורעות התנ"ך בתאריך היומי, על פי ספרו של הבח"ה דוד צברדלינג ז"ל. <mark>ט"וּ אַדר:</mark> יז וַיְהִי בִּשְׁתֵּי עֶשְׂרֵה שַׁנָה בַּחֲמִשָּה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ הָיָה דְבַר יְהוַה אֵלַי לֵאמֹר: יח בֶּן אָדָם ָּנְהֶה עַל הָמוֹן מָצְרַיִם וְהוֹרָדֵהוּ אוֹתָהּ וּבָנוֹת גּוֹיִם אַדִּרִם אֵל אֵבֶץ תַּחִתִּיוֹת אֶת יוֹרָדֵי בוֹר: יט מְמִי נַעַמְתַּ רְדָה וְהַשְׁכְּבָה אֶת עֲרֵלִים: כ בְּתוֹךְ חַלְלֵי חֶרֶב יִפֹּלוּ חֶרֶב נִתַּנָה מַשְׁכוּ אוֹתָהּ וְכַל הָמוֹנֶיהָ: ָכא יָדַבְּרוּ לוֹ אֵלֵי גִבּוֹרִים מִתּוֹךְ שְׁאוֹל אֶת עֹזְרַיו יַרְדוּ שַׁכְבוּ הַעֲרֵלִים חַלְלֵי חַרֶב: וְכַל ֹקְהָלָהּ סְבִיבוֹתָיו קִבְרֹתָיו כֻּלָם חֲלָלִים הַנֹּפְלִים בָּחָרֶב: כג אֲשֶׁר נִתְּנוּ קִבְרֹתֶיהָ בְּיַרְכְּתֵי בוֹר וַיָּהִי קְהָלָהּ סְבִיבוֹת קְבֶּרָתָהּ כֻּלָּם חֶלָלִים נֹפְלִים בַּחֶרֶב אֲשֶׁר נַתְנוּ חִתִּית בְּאֶרֶץ חַיִּים: כד שָׁם עֵילָם וְכַל הָמוֹנַהּ סְבִיבוֹת קבָרָתָהּ כָּלָם חַלָלִים הַנֹּפִּלִים בַּחֶרֶב אֲשֶׁר יַרְדוּ עֲרֵלִים אֶל אֶרֶץ תַּחְתִּיוֹת אֲשֶׁר נַתְנוּ חִתִּיתָם בְּאֶרֶץ חַיִּים וַיִּשְׂאוּ כְלִמָּתָם אֶת יוֹרְדֵי בוֹר: כה בְּתוֹךְ חַלָּלִים נַתְנוּ מִשְׁכַּב לָהּ בְּכָל הָמוֹנַהּ סְבִיבוֹתָיו קבְרֹתֶהָ כֻּלָּם עֲרֵלִים חַלְלֵי חֶכֶב כִּי נִתַּן חִתִּיתָם בְּאֶרֶץ חַיִּים וַיִּשְׂאוּ כְלִמָּתָם אֶת יוֹרְדֵי בוֹר בְּתוֹךְ חֲלָלִים נִתַּן: כו שָׁם מֶשֶׁךְ תַּבַל וְכַל הַמוֹנַהּ סְבִיבוֹתַיו קבְרוֹעֶיהָ כַּלַם עַרֶלִים מְחֻלְלֵי חֶרֶב כִּי נַתְנוּ חִתִּיתָם בָּאֶרֶץ חַיִּים: כז וְלֹא יִשְׁכְּבוּ אֶת גָּבּוֹרִים נֹפְלִים מֵעֲרֵלִים אֲשֶׁר יָרְדוּ שְׁאוֹל בִּכְלֵי מִלְחַמְתָּם וַיִּתְּנוּ אֶת חַרְבוֹתָם תַּחַת רָאשֵׁיהֶם וַתְּהִי עֲוֹנֹתָם עַל עַצְמוֹתָם כִּי חָתִּית גָּבּוֹרִים בְּאֶרֶץ חַיִּים: כח וְאַתָּה בְּתוֹךְ עֲרֵלִים תִּשָּׁבַר וְתִשְׁכַּב אֶת חַלְלֵי חָרֶב: כט שַׁמָּה אֱדוֹם מְלָכֶיהָ וְכָל נְשִׂיאֶיהָ אֲשֶׁר נִתְּנוּ בִגְבוּרָתָם אֶת חַלְלֵי חָרֶב הַמָּה אֶת עֲרֵלִים וִשְׁכַּבוּ וְאֶת יֹרְדֵי בוֹר: ל שַּמָּה נְסִיכֵי צַפוֹן כֻּלָּם וְכָל צִדֹנִי אֲשֶׁר יָרְדוּ אֶת חֲלָלִים בְּחִתִּיתָם מִגְבוּרָתָם בּוֹשִים וַיִּשְׁכְּבוּ עֲרֵלִים אֶת חַלְלֵי חֶרֶב וַיִּשְׂאוּ כְלְמַתָּם אֶת יוֹרְדֵי בוֹר: לא אוֹתָם יִרְאֶה פַרְעֹה וְנְחֵם עַל כַּל כתיב המונה ָהָמוֹנוֹ חַלְלֵי חֶכֶב פַּרְעֹה וְכָל חֵילוֹ נְאֶם אֲדֹנַי יְהוָה: לב כִּי נַתַתִּי אֶת כתיב חתיתו חִתִּיתִי בְּאֶכֶץ חַיִּים ּוָהָשְׁכַּב בְּתוֹךְ עֲרֵלִים אֶת חַלְלֵי חֶרֶב פַּרְעֹה וְכַל הָמוֹנֹה נְאֶם אֲדֹנַי יְהוִה:

(יחזקאל לב,יז-לב) (פסוקים א וְ-יז)

יח כתיב והיהודיים וְהַיְּהוּדִים אֲשֶׁר בְּשׁוּשָׁן נִקְהָלוּ בִּשְׁלֹשָׁה עָשָׂר בּוֹ וּבְאַרְבָּעָה עָשָׂר בּוֹ עַשֵּׂר בּוֹ וְעַשֹׂה אֹתוֹ יוֹם מִשִּׁתֵּה וְשִּׁמְחַה:

(פסוק יח)

[ُכא לְקַיֵּם עֲלֵיהֶם לִהְיוֹת עֹשִּׁים אֵת יוֹם אַרְבָּעָה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ אֲדָר וְאֵת יוֹם חֲמִשָּׁה עַשָּׂר בּוֹ בְּכַל שָׁנַה וְשָׁנַה: כב כַּיָּמִים אֲשֶׁר נַחוּ בָהֶם הַיְּהוּדִים מֵאוּיְבֵיהֶם וְהַחֹדֶשׁ אֲשֶׁר נֶהְפַּךְ לָהֶם מִיָּגוֹן לְשִׂמְחָה וּמֵאֵבֶל לְיוֹם טוֹב לַעֲשׁוֹת אוֹתָם יְמֵי מִשְׁתֶּה וְשִׂמְחָה וּמִשְׁלוֹחַ מָנוֹת אִישׁ לְרֵעֶהוּ וּמַתָּנוֹת לָאֶבְיוֹנִים:

(פסוק כא)] (אסתר ט,כא-כב)

ענייני הזוהר - מעלת לימוד הזוהר הקדוש מגדולי ישראל.

לימוד זה שנתגלה בזמן הזה בכל כך בהירות ואור והתפשטות, הוא מחמת שהרע גובר מאוד וכנסת ישראל נופלת, ובלימוד זה נזדכך הנפש. ובאמת בעת לימוד הסודות, ובפרט ספר הזוהר והתיקונים, מאיר הנפש.

ר' יצחק איזיק יהודה יחיאל ספרין מקומרנה, "נתיב מצוותיך", הקדמה, שביל היחוד א, אות ד. עץ החיים – פירוש הסולם על הזוהר, זוהר תצווה, דפו"י דף קע"ט ע"ב.

א) ואתה תצוה וגו' ואתה הקרב וגו':
אמר רבי חייא, מה השינוי שבכאן מבכל
המקומות, שכתוב, ואתה הקרב אליך. ואתה
תדבר אל כל חכמי לב. ואתה תצוה את בני
ישראל. ואתה קח לך בשמים ראש מר דרור.
שלא כתוב כבכל המקומות, והקרבת, ותדבר,
ותצוה, ותקח. ומשיב. אלא הכל הוא בסוד
עליון, כדי לכלול עמו השכינה. כי השכינה
נקראת אתה, וכשכתוב ואתה היינו לכלול
עמו השכינה בהצווי ובהדבור וכו'.

ב) אמר רכי יצחק וכו': אר"י אור העליון, שהוא ז"א, ואור התחתון, שהוא הנוקבא, כלולים יחד במלה ואתה, כי אתה הוא שם הנוקבא כנ"ל. והר' הנוספת היא ז"א. כמו שאתה אומר, ואתה מחיה את כולם, שסובב

שאתה אומר, ואתה מחיה את כולם, שסובב על ז"א ונוקבא. ועל כן לא כתוב, והקרבת את אהרן אחיך. וצוית את בני ישראל ודברת אל כל חכמי לב. משום שבעת ההוא היה שורה השמש, שהוא ז"א, בלבנה, שהיא הנוקבא, ונשתתף הכל כאחד, דהיינו ז"א ונוקבא, לשרות על אומנותה של המלאכה. וע"כ כתוב בהם ואתה, שיורה על ז"א ונוקבא. אמר ר' אלעזר מכאן נשמע שהשי"ת היה שורה על האומנות של מלאכת המשכן, שנאמר, אשר נתן ה' חכמה ותבונה בהמה.

ג) רבי שמעון אמר וכוי: רש"א מכאן נשמע, שז"א ונוקבא היו שורים על אומנות

מלאכת המשכן. שכתוב, ואתה תדבר אל כל
חכמי לב אשר מלאתיו רוח חכמה. שהיה
צריך לומר אשר מלאתים, לשון רבים, אם הוא
סובב על חכמי לב, אלא אשר מלאתיו סובב
על ההוא, שהוא השכינה שנקראת לב.
כש"א ונחה עליו רוח ה' רוח חכמה וגוי.
לע"כ צריך לומר אשר מלאתיו רוח חכמה,
ללמד שהשמש שהוא ז"א שורה בלבנה, שהיא
הנוקבא הנקראת לב, בשלמות הכל, וע"כ
נתרשם הכל, דהיינו ז"א ונוקבא, בכל המקומות,
נתרשם הכל, דהיינו ז"א ונוקבא, בכל המקומות,
לז"א ונוקבא. אמר ליה ר' אלעזר, א"כ, אלו,
ואתה ואתה, איך הם מתישבים בהמשך
המקראות, אם נפרש משמעותם על ז"א ונוקבא.

ד) אמר ליה כלהו וכו': אמר ליה ר"ש
כולם הם מתישבים, ואתה הקרב אליך, פירושו,
שאמר למשה שיקרב את ואתה שהוא ז"א
ונוקבא אל אהרן, דהיינו ליחד בו ולקרב אליו
סוד השם הקדוש ואתה כראוי. ועל דרך זה,
ויקרב וייחד השם ואתה, שהוא זו"ן, אל כל
ויקרב וייחד השם ואתה, שהוא זו"ן, אל כל
חכמי לב. משום שכולם לא באו לעשות מלאכת
המשכן, עד שרוח הקדש היה מדבר בהם,
ולחש להם בחשאי איך לעשותה, ואז עשו
המלאכה. ועל דרך זה, ואתה תצוה את בני
ישראל, דהיינו שרוח הקדש, הרמוז בהשם
ישראל, יצוה את בני ישראל, ויאיר עליהם.

אביעה חידות מני קדם

חידון לפרשת "נבל" (שמואל-א' פרקים כה,א-כח,ב) מקבילה ל-תצוה על פי חיבורו של הבח"ה דוד צברדלינג ז"ל.

א. אשתו של גבל היא היתה ולמרות בעלה, היא היתה צדיקה שמה לא יפול ארצה

> ב. איך את גבכ^ר הגער כיגה כי ככלתה עכ^ר ביתו הרעה

צ. בהיכן פלטי בן ליש היה ושאול צתן כו את ביכל לאשה

ה. היום רבו אכ^ו עבדים שבפני אדניהם מתחוקים

ו. מה הצער כאביגיכ^י אמר שארוצנו כצערי דוד כא עזר

פַתרונות לגליון הקודם: אוֹזימלך, בֹן ישיי, גֹת, דואגֿ, הנגי אדני, וימלט

תגובות, הקדשות והערות: <u>or.david.way@gmail.com</u>

מוקדש להצלחת: עדי בת שושנה נעמי, נאור מאיר בן אסתר ורעייתו, אוריאל בן אלישבע חפצי ורעייתו, ניצן בן אילנה, אריאלה אילת בת אילנה, בתיה בת עופרה,לרפואת חיים דב בן ציפורה, גבריאל בן אלישבע חפצי. לזרע בר קיימא: יפית חיה בת יהודית, חיים חי בן אבלין יהודית. ולרפואת כלל חולי עמו ישראל. לע"נ: אליהו בן מרים. לקבלת העלון ביוא"ל נא לשלוח לכתובת: מguy.zwerdling@gmail.com

שבת שכום ווזג שמוז